MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX055X0YK
prvotní identifikátor

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV-120068-2/ODK-2020

Praha 21. srpna 2020

R O Z H O D N U T Í

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly, jako nadřízený orgán podle § 16a odst. 4 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“ nebo „InfZ“), ve spojení s ust. § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodlo podle ust. § 16a odst. 7 písm. b) informačního zákona, o stížnosti [redacted] (dále jako „žadatel“ nebo „stěžovatel“), ze dne 16. července 2020, na postup povinného subjektu, hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, při vyřizování žádosti stěžovatele o poskytnutí informací ze dne 21. června 2020,

t a k t o :

Výše úhrady za poskytnutí informací stanovená v oznámení povinného subjektu – hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy – ze dne 15. července 2020, č. j. MHMP 1084174/2020 s e podle § 16a odst. 7 písm. b) informačního zákona s n i ž u j e z částky 329.750 Kč (slovy tři sta dvacet devět tisíc sedm set padesát korun českých) na částku ve výši 83.250 Kč (slovy osmdesát tři tisíc dvě stě padesát korun českých).

Účastník řízení:
[redacted]

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Ministerstvu vnitra, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako „nadřízený orgán“) byla dne 27. července 2020 předložena hlavním městem Praha, Magistrátem hlavního města Prahy (dále jen „povinný subjekt“) dle ust. § 16a odst. 4 a 5 informačního zákona stížnost na postup povinného subjektu

při vyřizování žádosti o informace, resp. na výši úhrady v souvislosti s vyřizováním stěžovatelovy žádosti o informace, oznámené stěžovateli přípisem ze dne 15. července 2020, č. j. MHMP 1084194/2020. Z předložené spisové dokumentace vyplývají následující podstatné skutečnosti:

2. Dne 21. června 2020 se žadatel v souladu s informačním zákonem obrátil prostřednictvím emailové schránky na povinný subjekt se žádostí o poskytnutí informace v podobě anonymizovaných pravomocných rozsudků za posledních 15 roků, na základě kterých bylo hlavní město Prahy povinno zaplatit úhradu bezdůvodného obohacení za užívání veřejného prostranství charakteru veřejné zeleně nacházejících se na pozemcích vlastněných subjekty soukromého práva (fyzických osob, podnikatelských subjektů).

3. Dopisem ze dne 15. července 2020, č. j. MHMP 1084174/2020, povinný subjekt žadatele vyzval ve smyslu § 17 odst. 1 informačního zákona k úhradě nákladů spojených s poskytnutím požadovaných informací, a to v celkové výši **329.750,- Kč.**

4. V předmětné výzvě povinný subjekt uvedl, že tato částka je složena z úhrady nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání, jež je stanovena Sazebníkem úhrad za informace poskytované podle InfZ ve výši 250,- Kč za každou celou 1 hodinu. Požadované informace se týkají dlouhého časového období, přičemž je třeba provést vyhledávání v mnoha spisech, včetně archivovaných písemností. Vyhledávání informací je mimořádně rozsáhlé. Bylo zjištěno, že se jedná o cca 2000 spisů a cca 1300 h. Tyto spisy jsou značně obsáhlé, kdy jsou tvořeny stovkami listů. Vzhledem k rozsahu nutnosti zpracovat celkově tisíce stránek textů se tedy jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. A to vše ještě s ohledem na to, že hlavní město Praha je v jednotlivých soudních řízeních zastupováno advokátními kancelářemi. Povinný subjekt uvedl, že minimální čas strávený vyřizováním předmětné žádosti na jeden spis zahrnuje:

   - 15 min. (identifikace případů, jejichž předmětem je pouze bezdůvodné obohacení za užívání veřejného prostranství charakteru veřejné zeleně nacházejících se na pozemcích vlastněných subjekty soukromého práva, shromažďování spisů, popřípadě svoz z archivu, který se nachází mimo prostory příslušné advokátní kanceláře – zde je třeba počítat i s dalšími náklady spojenými se svozem a manipulací archivovaných spisů z archivu společností zajišťující archivaci),
   - 15 min. (skenování, kopírování a další zpracování dokumentů, které vzhledem ke stáří některých případů nejsou k dispozici v elektronické podobě),
   - 10 min. (vyhledávání požadovaných informací v textu),

- 10 min. (anonymizace rozhodnutí).

5. Proti požadované výši úhrady nákladů stěžovatel brojí prostřednictvím stížnosti, v níž namítá, že dle § 17 odst. 3 InfZ musí být z oznámení zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena, což se v daném případě nestalo. Stěžovatel namítá, že povinný subjekt neuvádí, jaké množství času skutečně věnoval na vyhledání informací. Požadovaná částka navíc ani neodpovídá hodinové taxe násobené odhadovanými hodinami práce. Dle stěžovatele jde o nepodloženou, konkrétně nevyčíslenou částku.

6. Stěžovatel uvádí, že jako žadatel o informace respektuje požadovanou úhradovou taxu ve výši 250 Kč/hod. skutečně efektivně vynaložené práce spojené s účelným vyhledáním požadované informace. Nesouhlasí však s domnělým odhadem, že by se mělo jednat o 1300 hodin práce. Z podstaty řádného vyčíslení nákladů podle názoru stěžovatele plyne, že požadované informace je nezbytné nejprve vyhledat, aby bylo jasné, jaké náklady se vlastně mají následně vyčíslit.

7. Stěžovatel zpochybňuje samotnou odhadovanou náročnost čítající 1300 hodin práce. Uvádí, že ačkoliv nezná přesný počet soudních spisů, které se týkají požadované problematiky (zaplacení bezdůvodného obohacení za užívání veřejné zeleně na soukromých pozemcích), nelze předpokládat, že požadovaná informace by se měla nacházet v 2000 soudních spisech. Toto číslo by snad mohlo odpovídat celkovému počtu všech soudních řízení, které jsou různými subjekty proti povinnému subjektu vedeny z mnoha jiných důvodů.

8. Získání požadované informace podle názoru stěžovatele nemůže spočívat v procházení 2000 spisů včetně rozsáhlého studia jejich obsahu za účelem zjištění, který z těchto spisů uložil povinnost povinného subjektu zaplatit bezdůvodné obohacení v předmětné věci. Stěžovatel argumentuje, že povinný subjekt jistě vede přehled o soudních řízeních i jejich předmětech plnění, na základě kterých mu byla uložena povinnost zaplatit příslušné částky. Identifikace předmětných spisů a rozsudků by dle stěžovatele měla být možná i na základě vlastního finančního plnění z pohledu účetnictví.

II.
Postup nadřízeného orgánu

9. Po předběžném posouzení spisové dokumentace (zejména oznámení o výši úhrady pod č. j. MHMP 108417/2020 a vyjádření povinného subjektu v předkládací zprávě a obsahu stížnosti) nadřízený orgán usoudil, že

stanovenou výši úhrady ve výši **329 750,-Kč** nelze kvůli vágnímu odůvodnění výpočtu požadované úhrady ve stížnostním řízení přezkoumat. Protože však povinností nadřízeného orgánu v souvislosti se stížností na výši úhrady je vždy výši úhrady věcně přezkoumat (§ 16a odst. 7 InfZ s účinností od 1. ledna 2020 již neumožňuje přikázat zjednání nápravy, jde-li o úhradu nebo odměnu za poskytnutí informace územním samosprávným celkem v samostatné působnosti, tedy jinak řečeno, vrátit věc povinnému subjektu, aby úhradu znovu a řádně vyčíslil), přistoupil nadřízený orgán k výzvě povinného subjektu k doplnění spisu (přípis ze dne 10. srpna 2020, č. j. MV-120068-3/ODK-2020).

10. V předmětné výzvě nadřízený orgán povinný subjekt upozornil, že aby bylo možno výpočet výše úhrady v řízení o stížnosti přezkoumat, je třeba, aby o tom povinný subjekt doplnil informace, kolika počtu případů (spisů) přesně se má mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací týkat, jaké úkony a kroky spočívající v mimořádně rozsáhlém vyhledávání je třeba podniknout pro účely shromáždění, popř. pořízení kopií požadovaných informací (pravomocných rozsudků), či jaký čas je nutné vynaložit na provádění jednotlivých úkonů. Požádal rovněž o zaslání vzorového „obvyklého“ spisu.

11. Povinný subjekt předmětné výzvě nadřízeného orgánu vyhověl a k doplnění spisového materiálu zaslal dne 18. srpna 2020 přípis – *„Doplnění spisu k č. j. MV-120068-3/ODK-2020“*, č. j. MHMP 1269248/2020, obsahující podrobnější doplňující informace k výpočtu výše úhrady nákladů. Jeho přílohou je i vzorový spis, kterého se má mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací týkat. **V tomto přípise povinný subjekt na výzvu nadřízeného orgánu doplnil výpočet nákladů k dotazům nadřízeného orgánu takto:**

a) Kolika počtu případů (spisů) se má mimořádně rozsáhlé vyhledávání týkat

- Povinný subjekt uvádí, že eviduje za období 2005 – 2020 (15 let) přes 2000 soudních sporů (konkrétně 2079).

b) Jaké úkony a kroky je třeba podniknout pro účely shromáždění a pořízení kopií požadovaných informací a jaký čas je nutné vynaložit na provádění jednotlivých úkonů (časový harmonogram prací):

- Povinný subjekt doplnil, že je třeba identifikovat případy, jejichž předmětem je bezdůvodné obohacení za užívání pozemku, který má povahu veřejného prostranství typu veřejné zeleně. Uvedl, že tyto případy nelze identifikovat jednoduše z petitu žaloby, když petit ani výrok ještě zmínku o bezdůvodném obohacení neobsahuje, nýbrž zní pouze na plnění (např. *„Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku…. spolu s úroky z prodlení…, a to vše do patnácti dnů*

od doručení..“), ale je třeba procházet každý spis, neboť až v průběhu řízení u soudu (patrně v návaznosti na posouzení věci soudem, někdy až soudů odvolacích) se objevuje posouzení pozemku jako veřejného prostranství (veřejné zeleně).

- Povinný subjekt dále uvedl, že je třeba anonymizovat předmětná rozhodnutí a pořídit z nich kopie, kdy často se bude jednat o poskytnutí anonymizovaných rozsudků soudu I. stupně a soudu odvolacího, neboť v těchto sporech je odvolání podáno prakticky vždy. Povinný subjekt vychází z toho, že rozsudek soudu má v průměru 10 stran.

- V závěru povinný subjekt uvádí stejný časový harmonogram prací, jako již uvedl v oznámení úhradě:
    - 15 min
- identifikace případů, jejichž předmětem je pouze bezdůvodné obohacení za užívání veřejného prostranství charakteru veřejné zeleně nacházejících se na pozemcích vlastněných subjekty soukromého práva
- shromažďování spisů
- popřípadě svoz z archivu, který se nachází mimo prostory příslušné advokátní kanceláře (zde je třeba počítat i s dalšími náklady spojenými se svozem a manipulací archivovaných spisů z archivu společností zajišťující archivaci
    - 15 min
- skenování
- kopie
- další zpracování dokumentů, které vzhledem ke stáří některých případů nejsou k dispozici v elektronické podobě
    - 10 min
- vyhledávání požadovaných informací v textu
    - 10 min
- anonymizace rozhodnutí

III.

12. Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podané stížnosti, a to s přihlédnutím k povaze požadovaných informací - rozsudků, na základě kterých byl povinný subjekt povinen zaplatit úhradu bezdůvodného obohacení za užívání pozemků vlastněných subjekty soukromého práva, na nichž se nachází veřejné prostranství typu veřejné zeleně. Tyto informace (rozsudky) nepochybně směřují do samostatné, nikoli přenesené působnosti hlavního města Prahy. Z ust. § 20 odst. 6 InfZ *a contrario* plyne, že informace týkající se samostatné působnosti jsou územními samosprávnými celky jako povinnými subjekty poskytovány

v působnosti samostatné, resp. že žádosti o poskytnutí těchto informací jsou územními samosprávnými celky vyřizovány v samostatné působnosti. V této souvislosti je třeba s ohledem na § 178 odst. 2 správního řádu konstatovat, že nadřízeným orgánem hlavního města Prahy je Ministerstvo vnitra (dle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, platí, že hlavní město Praha je hlavním městem, obcí i krajem).

13. Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že stížnost byla podána včas, tj. ve lhůtě stanovené v § 16a odst. 3 InfZ.

III.
Přezkoumání stanovené výše úhrady

14. Ministerstvo vnitra přezkoumalo postup povinného subjektu (jím stanovenou výši úhrady nákladů) a dospělo k závěru, že stížnost je částečně důvodná.

III./A

15. Dle ust. § 17 odst. 1 InfZ *Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací*.

16. Dle ust. § 17 odst. 1 InfZ povinný subjekt může žádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, aniž by bylo však definováno, co se *mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací* rozumí. Odvolací orgán souhlasí s názorem autorů komentáře k informačnímu zákonu (Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, komentář k § 17), že *vyhledáním informací* je třeba rozumět činnost spočívající v identifikaci a shromáždění požadovaných informací. Do času stráveného *shromážděním* informací lze přitom zahrnout nejenom dobu strávenou fyzickým shromážděním dokumentů nebo spisů, v nichž jsou příslušné informace obsaženy, ale i dobu strávenou pročítáním těchto dokumentů nebo spisů s cílem vyhledání informací požadovaných žadatelem. Do nákladů za vyhledání informací je dále třeba započítat náklady spojené se zpracováváním informace, neboť pouhé vyhledání informace bez jejího přenosu např. v písemné podobě na žadatele by pro žadatele nemělo žádný význam (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. října 2004, č. j. 6 A 83/2001-39).

17. Podle ustanovení § 17 odst. 3 InfZ dále platí, že *v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto*

skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. V ust. § 17 odst. 3 InfZ je dále stanoveno, že *z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena*. Pokud by povinný subjekt vůči žadateli nesplnil oznamovací povinnost v souladu s ust. § 17 odst. 3 InfZ, nárok na úhradu nákladů podle ust. § 17 odst. 4 InfZ ztrácí.

18. Oprávnění žádat úhradu nákladů tedy podmiňuje předchozí písemné oznámení podle § 17 odst. 3 InfZ, ze kterého musí být zřejmé, v jaké výši je úhrada požadována, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla tato výše vyčíslena. To znamená, že požadavek úhrady nákladů InfZ musí být v takovém oznámení náležitě odůvodněn. Povinnost uvést *„způsob, jakým byla požadovaná částka vyčíslena“* zahrnuje povinnost odůvodnit, jak povinný subjekt k požadované výši úhrady dospěl. V předmětném oznámení je tedy nutné zdůvodnit, jaké práce povinný subjekt zahrnul pod vyhledávání informací, resp. v jakých činnostech vyhledávání informací spočívá, a uvést časový harmonogram těchto prací. V opačném případě nemůže být zřejmé, a to jak žadateli, tak ani nadřízenému orgánu, zda nárok povinného subjektu je oprávněný.

19. Míra podrobnosti odůvodnění požadované výši úhrady přitom není InfZ nikterak předepsána a musí být proto určována s ohledem na okolnosti konkrétního případu. Obecně je možné říci, že čím větší je časová náročnost vyhledávání informací, resp. čím vyšší je požadována úhrada, tím propracovanější by mělo být odůvodnění této úhrady.

20. V souvislosti s posuzovaným případem je pak třeba poukázat na příslušnou judikaturu správních soudů (viz např. na rozsudky Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 231/2017 a 6 As 326/2016), z nichž plyne, že smyslem ust. § 17 zákona o svobodném přístupu k informacím je nahradit povinným subjektům náklady spojené s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací, nikoli, aby povinné subjekty vynaložili úsilí na vyhledání informací, které má být zpoplatněno, bez ohledu na to, zda žadatel úhradu zaplatí nebo nikoli. Ústavní soud pak výslovně připustil možnost tzv. kvalifikovaného odhadu v nálezu pod sp. zn. I. ÚS 1083/16 – cit.“

„Nejsou-li dány důvody pro odmítnutí žádosti pro zneužití práva, neznamená to, že povinný subjekt musí před žádostí o úhradu podle § 17 zákona č. 106/1999 Sb. informaci plně vyhledat a tím se vystavit riziku, že jeho vyhledávací činnost a náklady na ni vynaložené přijdou vniveč právě s ohledem na výši úhrady neakceptovatelné pro žadatele o informaci. Zákon totiž nijak nevylučuje, že žádaná úhrada bude stanovena kvalifikovaným odhadem, např. vyhledáním části žádaných informací a odhadem potřebného

času a nákladů na dokončení vyhledání (i důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. novelizujícímu § 17 zákona č. 106/1999 Sb. opakovaně hovoří o "předpokládané výši úhrady"). Stanovení úhrady kvalifikovaným odhadem jako podmínky pro poskytnutí informace nijak nekoliduje se zárukou přístupu k informacím, resp. s požadavkem na vymezení podmínek a provedení zákonem podle čl. 17 odst. 5 věty druhé Listiny, protože tím nejsou dotčeny podstata a smysl tohoto práva (čl. 4 odst. 4 Listiny).“

21. V posuzovaném případě je výše požadované úhrady v oznámení o úhradě nákladů ze dne 15. července 2020, č. j. MHMP 1084194/2020, odůvodněna velmi vágně, způsobem vzbuzujícím pochybnosti o oprávněnosti výše požadované částky. Povinný subjekt pouze uvádí, že se jedná o cca 2000 spisů a cca 1300 hodin práce. Na základě oznámení ale není zřejmé, zda uvedených cca 2000 spisů představuje spisy za požadované období posledních 15 let, ve kterých by mohly být obsaženy požadované informace (rozsudky), tj. které se týkají nároku na vydání bezdůvodného obohacení za užívání veřejného prostranství charakteru veřejné zeleně, a proč pro účely vyhledání pravomocných rozsudků povinný subjekt musí každý takový spis prohledávat 50 minut. Po posouzení daného oznámení tedy není zřejmé, jak k požadované výši povinný subjekt dospěl.

22. V souvislosti s řešeným případem je však třeba upozornit, že i pokud je odůvodnění úhrady v oznámení podle ust. § 17 odst. 3 InfZ nedostatečné, nebo v něm nebylo vůbec obsaženo, nelze na takové oznámení *a priori* nahlížet, jako kdyby učiněno nebylo. I v případě, že by výzva k úhradě nákladů podle ust. § 17 odst. 3 InfZ neobsahovala předepsané náležitosti, tedy dostatečné odůvodnění požadované úhrady, nadřízený orgán její výši potvrdí, jestliže je její správnost ve stížnostním řízení povinným subjektem prokázána, tj. jestliže její správnost vyplývá ze spisového materiálu jako celku. Snížení úhrady podle § 16a odst. 7 písm. b) InfZ by bylo namístě až v situaci, kdy by ze spisového materiálu vyplynulo, že požadovaná úhrada nebyla vypočtena správně, resp. že neodpovídá skutečným nákladům.

23. Jak bylo uvedeno již výše (viz část II. tohoto rozhodnutí), nadřízený orgán v návaznosti na stížnost na výši úhrady je povinen výši úhrady vždy věcně přezkoumat, neboť ust. § 16a odst. 7 InfZ s účinností od 1. ledna 2020 již neumožňuje přikázat zjednání nápravy, jde-li o úhradu nebo odměnu za poskytnutí informace, tedy vrátit věc povinnému subjektu, aby úhradu znovu a řádně vyčíslil. Ministerstvo vnitra proto za účelem objasnění požadované výše úhrady, aby bylo možné její výši věcně přezkoumat, povinnému subjektu zaslal výzvu k doplnění spisového materiálu, kdy na uvedenou výzvu povinný subjekt reagoval přípisem ze dne 18. srpna 2020 – „*Doplnění spisu j č. j. MV-120068-3/ODK-2020*“. (srov. část II. tohoto rozhodnutí).

III./B

24. Na základě doplněného spisového materiálu Ministerstvo vnitra nejprve přezkoumávalo přiměřenost času stráveného identifikací jednotlivých případů (spisů), v nichž mohou být obsaženy žadatelem požadované rozsudky. Povinný subjekt ve vyjádření ze dne 18. srpna 2020, č. j. MHMP 1269248/2020, uvádí, že eviduje za období 2005 – 2020 (15 let) přes 2000 soudních sporů (konkrétně 2079). Dále uvádí, že aby bylo možné identifikovat spory, které se týkaly *bezdůvodného obohacení za užívání pozemků nevlastněných obcí, na nichž se nachází veřejné prostranství typu veřejné zeleně*, není možné vyjít pouze z petitu žaloby, ale je třeba tyto spisy procházet, neboť posouzení pozemku jako veřejného prostranství typu veřejné zeleně a právního titulu a bezdůvodného obohacení bylo předmětem posouzení soudem, někdy až soudem odvolacím. Na samotnou identifikaci požadovaných případů bude tedy třeba podle odhadu povinného subjektu vynaložit min. 15 minut / jeden spis.

25. Ministerstvo vnitra při posuzování přiměřenosti času stráveného identifikací případů (spisů), v nichž by mohly být poptávané rozsudky obsaženy, vycházelo z toho, že vzhledem k objemu žadatelem poptávaných informací (žadatel požaduje specifické rozsudky za velmi dlouhé období - 15 let) nelze stanovit časový harmonogram vyhledávání informací na minuty přesně, ale jde pouze o odhad průměrné doby strávené vyhledáváním (odhad skutečných nákladů). Skutečnou dobu vyhledávání, a tedy i skutečnou výši úhrady, by byl povinný subjekt schopen vyčíslit jedině tehdy, kdyby toto vyhledání informací provedl a spoléhal na to, že vynaložené náklady žadatel skutečně uhradí, čímž by se vystavil reálnému riziku zbytečně vynaložených nákladů (pro případ, že by žadatel náklady neuhradil). S ohledem na to nelze po povinném subjektu požadovat, aby nejprve veškeré požadované informace (specifické rozsudky za období 15 let) vyhledal, aby bylo možné požadovat úhradu skutečných nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací (viz bod 20. tohoto rozhodnutí). **Z hlediska zásady přiměřenosti úhrady nákladů <u>je nicméně nutné, aby doba vyhledávání byla stanovena na základě odůvodněného, racionálního a akceptovatelného odhadu, tj. takového odhadu, který není ve vztahu k činnostem spočívajícím ve vyhledávání informací zjevně nepřiměřený</u>, což bylo předmětem přezkoumávání Ministerstvem vnitra.**

26. Na základě uvedených východisek Ministerstvo vnitra nejprve přezkoumávalo přiměřenost času stráveného identifikací jednotlivých případů (spisů), v nichž mohou být obsaženy žadatelem požadované rozsudky.

27. Povinný subjekt uvádí, že ačkoliv eviduje za období 2005-2020 (15 let) 2079 soudních sporů, tak pro účely výpočtu vychází pouze z 2000 spisů. Dále uvádí, že aby bylo možné identifikovat spory, které se týkaly *bezdůvodného obohacení za užívání pozemků nevlastněných obcí, na nichž se nachází veřejné prostranství typu veřejné zeleně*, není možné vyjít pouze z petitu žaloby, ale je třeba jednotlivé spisy procházet, neboť posouzení pozemku jako veřejného prostranství typu veřejné zeleně a právního titulu a bezdůvodného obohacení bylo předmětem posouzení soudem, někdy až soudem odvolacím. Povinný subjekt stanovil, že na identifikaci jednotlivých případů by bylo nutné odhadem vynaložit v průměru **min. 15 minut / jeden spis**. Tuto dobu povinný subjekt stanovil jako minimální i s přihlédnutím k tomu, že některé případy bude možné vyloučit rychleji (na základě nahlédnutí do spisu a zjištěním, že se netýkají peněžitého plnění).

28. V této souvislosti je však třeba zohlednit, že Ministerstvo vnitra odůvodněnost výše úhrady nákladů stanovené hlavním městem Prahou ve vztahu k obdobné žádosti o informace (týkajících se týchž rozsudků, požadovaných pouze za jiné časové období) již přezkoumávalo, a to v řízení pod sp. zn. MV-122459/ODK-2020. Povinný subjekt v řízení pod sp. zn. MV-122459/ODK-2020 doplnil spis o úplně stejný popis prací a úkonů, které je třeba na identifikaci jednotlivých případů, nicméně dospěl k závěru, že tyto úkony mu budou trvat nikoliv 15, ale „pouze“ 10 min na jeden spis.

29. Protože žádost o informace je v tomto případě z obsahového hlediska totožná jako žádost řešená pod sp. zn. MV-122459/ODK-2020 (u Magistrátu hl. města Prahy pod sp. zn. MHMP 1111135/2020), neboť se týká stejných rozsudků, požadovaných pouze za jiné období, doba strávená vyhledáváním nemůže být v tomto případě delší, aniž by byl daný rozdíl odůvodněn. Jinými slovy, počítá-li povinný subjekt v jednom případě, že úkony spojené s identifikací případů budou trvat odhadem „pouze“ 10 minut / 1 spis, nelze uznat, že v jiném, avšak skutkově podobném případě (který se týká totožných rozsudků, které je třeba vyhledávat pomocí stejné práce se spisy), je vyhledávání informací delší, aniž by byl tento rozdíl jakkoliv zdůvodněn. Takové neúměrné „navýšení“ by totiž bylo v rozporu se zásadou legitimního očekávání, podle níž mají správní orgány dbát o to, aby ve shodných nebo podobných případech nevznikaly <u>nedůvodné</u> rozdíly (viz § 2 odst. 4 správního řádu).

30. S ohledem na uvedené Ministerstvo vnitra usoudilo, že místo 15 minut na jeden spis lze na identifikaci případů ve stížnostním řízení uznat „pouze“ 10 minut na 1 spis, tj. celkem 333 hodin práce.

31. Z časového harmonogramu dále plyne, že s každým jednotlivým spisem musí povinný subjekt dále pracovat 15 minut, kdy tento čas je nutný na skenování, kopie a další zpracování dokumentů, které nejsou k dispozici v elektronické podobě. Dále, že 10 minut / jeden spis stráví povinný subjekt *„vyhledáváním požadovaných informací v textu“* a dalších 10 min / jeden spis na anonymizaci rozhodnutí. Zde je třeba povinnému subjektu vytknout, že ačkoliv byl nadřízeným orgánem vyzván k odůvodnění požadované výše úhrady nákladů, z jeho odůvodnění ani po doplnění spisu neplyne, kolika spisů by se skenování, tj. pořízení elektronických kopií dokumentů, mělo týkat. Je zřejmé, že pokud povinný subjekt počítá za posledních 15 let 2000 soudních sporů, přičemž žadatel požaduje rozsudky týkající se specifických sporů, nemůže se vyúčtování nákladů na další práce se spisy, v nichž mohou být požadované informace obsaženy, týkat všech těchto 2000 spisů, neboť žadatel o rozsudky vydané ve všech soudních sporech nežádá. Již z tohoto důvodu, ale i z důvodu neurčitosti popisu prací (viz povinným subjektem uváděných 10 minut / spis na *„vyhledávání požadovaných informací v textu“)* nelze zbývající odhad nákladů přezkoumat a tedy uznat jako důvodný, akceptovatelný odhad nákladů.

32. **Po přezkoumání vyčíslení stanovené úhrady nadřízený orgán tedy dospěl k závěru, že místo odhadovaných 1300 hodin je uznatelných pouze 333 hodin (2000 x 10 / 60) strávených vyhledáváním informací.**

33. Podle § 16a odst. 7 písm. b) InfZ *„Nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. d) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že výši úhrady nebo odměny sníží; v případě, kdy dostupné informace o právním a skutkovém stavu nevyvolávají důvodné pochybnosti, postupuje podobně podle § 16 odst. 4 věty druhé s tím, že povinnému subjektu přikáže požadované informace žadateli poskytnout ve lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne zaplacení úhrady či odměny.“* V předmětném rozhodnutí nadřízeného orgánu institut tzv. informačního příkazu dle ustanovení § 16 odst. 4 informačního zákona nemohl být užit, neboť požadované informace nebyly dosud vyhledány a nejsou tedy ani součástí spisového materiálu předloženého nadřízenému orgánu. Nebylo tedy možné prověřit jejich obsah a posoudit, které části poptávaných dokumentů by případně bylo nutné znepřístupnit.

IV.

34. S ohledem na výše uvedené skutečnosti a důvody Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán podle ust. § 16a odst. 7 písm. b) InfZ výši úhrady stanovenou v oznámení povinného subjektu ze dne 24. července 2020, č. j. MHMP 1157074/2020, snižuje na částku ve výši 83.250 Kč,- Kč, která odpovídá (při stanovené sazbě 250 Kč / hodina) uznatelným 333ti hodinám práce spočívající v mimořádně rozsáhlém vyhledávání informací.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 16a odst. 9 InfZ ve spojení s § 152 správního řádu podat rozklad.

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

v z. Mgr. Jan Roneš
vedoucí oddělení vzdělávání
územní veřejné správy

Rozdělovník:

1. Prvopis rozhodnutí, bude doručen dle § 16a odst. 9 InfZ povinnému subjektu – hlavnímu městu Praze, Magistrátu hlavního města Prahy, Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1; ke sp. zn. S-MHMP 961596/2020 *(prostřednictvím systému datových schránek).*

2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen do vlastních rukou (s dodejkou) podle § 16a odst. 9 InfZ stěžovateli – [redacted]

3. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: [redacted]
tel. č.: [redacted]
e-mail: posta@mvcr.cz